

ÖLÜMÜNÜN 10. YILINDA DOĞAN NADI'Yİ ANIYORUZ

BİR DAKİKA adını taşıyan küçük fıkralarla, büyük fikranın söylemek istediğinden daha yoğununu ve etkileycisini söyleyen gazeteci - yazar Doğan Nadi'yi 10 yıl önce bugün yitirmiştik.

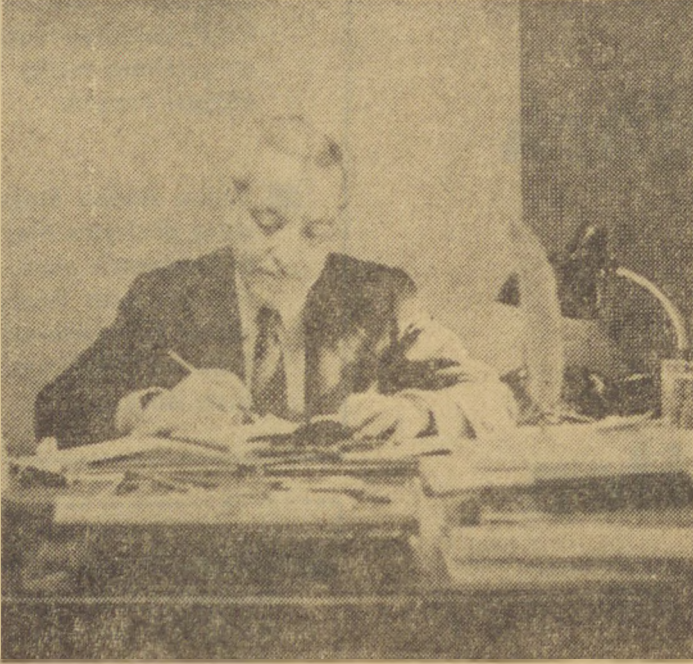
Doğan Nadi, Bir Dakika'da güncel bir sorunu, siyasal toplumsal bir düzensizliği kısa, özlü, işlevci bir dille yansıtır.

Cumhuriyet'in geçmiş yıllardaki sayfalarını okumuş olanlar, onun gazeteciliğin habercilik dâvâsındaki başarılarını da anımsayacaklardır.

Bir Dakika'lar kitap bütünlüğünde de yayınlanmıştır. Bir Dakika'daki küçük fıkraları toplu olarak okursak, demokrasimizin nasıl bir engeli vardı ilerlediğini anlarız.

Siyasilerimizin, politika arenasında savaşa katılanların da gülümsenecek anıları, halleri hareketleri de onun Bir Dakika'larında yansımıştır.

Onuncu ölüm yıldönümünde Bir Dakika'sıyla onu bir kez daha anıyoruz.

Küçük fıkra ustası,
belleklerimizde
"Bir Dakika, sı
ile yer etmişti

Gazetemizin kurucusu Yunus Nadi ile Nazime Nadi'nin küçük oğulları olan Doğan Nadi 1913 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra, yüksek öğrenim görmek için gittiği Lozan Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'nden 1937 yılında diploma alarak yurda döndü.

Gazeteciliğe, babasının yanında küçük yaşta başlayan Doğan Nadi, bir süre «Gazete de Lausanne»nin Türkiye muhabirliğini yaptı, daha sonra gazetemizde yazarlıktan yazı işleri müdürlüğüne değin çeşitli görevlerde bulundu. «Bir Dakika» başlığı altında yazdığı mizahi küçük fıkraları 1957 yılında aynı adlı bir kitapta topladı.

Doğan Nadi gazete yöneticiliği yanında, Birleşmiş Milletler'in kuruluş çalışmalarını yapıldığı San Francisco Konferansı, Adnan Menderes'in uçak kazası, Kıbrıs bunalımı gibi önemli dünya olaylarını yakından ve dikkatle izleyen bir muhabir olmaçı da bilmiştir. İngilizce, Fransızca ve İtalyanca bilen Doğan Nadi, bundan on yıl önce, bugün tedavi görmek için gittiği Londra'daki «London Clinic»te yaşama gözlerini yummuştu.

**BİR
DAKİKA:**

**EVVELA KELİMEYİ
ÖĞRENELİM**

Alın size taze bir haber: Florya turistik bir yer haline getirilecekmiş. Ne demek bu «turistik?» Kelimeyi bir defa yanlış kullandık (yahut yanlış anladık) hâlâ öyle gidiyoruz. Turistik yol, turistik otel, şimdiki de turistik plaj. Yani Florya'ya cebinde pasaportu olan turistler mi gidecek?

Böyle manasızlık olmaz. Memlekete gelecek yabancılar için gümrük kolaylığı, para bozdurma kolaylığı, otellerde yer bulma kolaylığı, dolandırılmamak kolaylığı, vesaire... temin olunur.

Biz bütün bunları bir kenara bırakmışız, vermişiz kendimizi birtakım, sözümona «turistik» işlere. Elimizi nereye atsak, gözümüzün önüne cebi milyonla, göğsü çeşit çeşit fotoğraf makinelere dolu bir yabancı dikiliyor.

Yok böyle sey. Evvela yol mu? Bizim, otel mi? Bizim, plaj mı? Bizim için yapılacak. Sonra kapıları açıp ötekilere «buyurun» diyeceğiz.

Bu «turist» lafı gitgide bir açışılık duygusu ifade etmeye başladı da, sınırlı dokunuyor.

D. N.

